

ПОЕЗИЈАСРБ

Удружење песника Србије

Удружење песника Србије-ПоезијаСРБ
Крушевац, Цара Лазара 142
05.06.2021. године, Крушевац

www.poezija.rs ; poezija.cb
Мејл: pesnik@poezija.rs
Тел: 064 3970375

ГРАД КРУШЕВАЦ

КОМИСИЈИ ЗА ДОДЕЛУ ПРИЗНАЊА "ЗАХВАЛНИЦА ГРАДА КРУШЕВЦА"

Предлог да се Мирославу Мићи Живановићу додели "ЗАХВАЛНИЦА ГРАДА КРУШЕВЦА" поводом 650 година од оснивања града Крушевца, јер је својим делом и радом обележио историју града Крушевца.

Образложење о учињеном предлогу:

Мирослав Мића Живановић је рођен почетком друге половине последњег столећа другог миленијума у поморавском селу Бошњану, код Варварина. По образовању дипл. правник. Бавио се врло озбиљно музиком. Свирао више инструмената и певао. Радио искључиво у струци и то од референта у предузећу, до Градског правобраниоца града Крушевца. Политиком се није бавио, а из куће понео левичарско васпитање од оца, коме је једино веровао. Снимио један ЦД са песама које је сам написао и уз помоћ другара из музичког миљеа, компоновао. У Крушевцу живи од 1985. године.

Објавио је три књиге песама и то: *У мраку твојих зеница 2012.*, *Дан после 2016.* и *Теби поклањам 2020.* године. Члан је Удружења песника Србије ПоезијаСРБ са седиштем у Крушевцу, од његовог оснивања.

Ево шта о Мирославу Мићи Живановићу каже Љубиша Бата Ђидић, познати крушевачки књижевник.

"Мића Живановић је становник овог града који се не мора посебношћу примећивати, нити примећивањем разликовати чак ни кад испољава ону посебност свог раскошног певачког дара, омиљен и издвајан у славу свог баршунастог баритона са златним наносима крхке промуклине.

Наравно, уколико неко није ипак уочио ту различитост, и ако она не долази ни од достојанства правничке професије ни од интелектуалне проицљивости његовог карактера „јавност“ његове

природе, којој се могао додати и боем и луталица, већ испољена у једном таленту, тајно ће танчати његов укус и брусити однос пре-ма „јавној“ речи оствареној у мелодици гласних жица.

Заправо се у томе показало још једно лице Миће Живановића, истинско или све истинитије колико је и сам почео да открива његову тајновитост.

Лице песника?

А свет којим је требало да искаже ту различитост, ту посебност, нудио се временом које живимо споља и животом којим доживљавамо унутра као време у себи.

Нешто као биографија коју нуди савремена историја и биографија коју нуди историја личног живота.

Мића је већ имао један првенац превасходно љубавних мотива (У мраку твојих зеница 2013.) мада их има и у овој збирци која је сасвим другачије интонирана.

Ово песништво у својој специфичној форми има потребу да искаже своје родољубље, своје личне немире, своје љубавне интими, своја пријатељства.

Тренутак на који реагује носи сву актуелност дневне проблематике чак и политичке пароле као да је песник дневни хроничар, као да је тек изашао са какве демонстрације са трга где је исказао национално осећање бунта, пркоса и отпора. Наравно, од лаке пароле ће га спасавати узвишено осећање бола, концепт историјског смештен у доње слојеве уметничке истине. Тамо где се она најмоћније осећа.

Песник гори од жеље да у својој песничкој исповедаоници стоји пред судијом, а да је праведан, пред традицијом, а да није девалвирала пред будношћу, а да је досегљива.

Кад дође до љубави најсигурније се осећа мада је у њој најнесрећенији, али ту је ипак некако свој на своме.

Сачувао је нешто од своје господствености чак и кад је љути псовач, расрђени бунтовник, гневни исповедник.

Иако је „у професионалној деформацији“ (јавни правобранилац) могао бити оптерећен природом посла Мића Живановић је испред свог штоства и штаства истурио оптерећеност својом душом која је побеђује својим поразом, али вечношћу духа.

Има ова поезија и баладичких тонова „Моја суза гине, у бездану ништавила продате људске душе или да судбину поделим са псима боље с њима него с нељудима“. Али ретких и убитачних, како је испољавао оголели вршак својих високих тонова. У овим тоновима има племенитих кантауторских одјека које су носила његова браћа по музици Арсен Дедић, Ђорђе Балашевић, Бајага.

Можда је могао ту „епску певљивост“ да скраћује да поштеди мисао макар да се јасно угнезидала у идеју, мада истини за вољу није развлачио тесто песме мимо онога што је већ било деја ву.

Поетички рам у којим се налази његова форма, метрички и ритмички виртуозно усаглашавана, успешно чува композицију песме, чак и онда када имате утисак њене сувишности. У љубавним песмама песник није на „јавној сцени“ већ у својој интими, њихова исповедност не припада ни једној другој историји до историји срца. Наравно, оне су различите само због тематике, као и неке од „описаних“ песама.

Бунтовник, тихи романтик, боем, заљубљеник“.

Предлагач:

Удружење песника Србије – ПоезијаСРБ, Крушевац

Председник

Љубодраг Обрадовић

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Ljubodrag Obradović".